

Հովելի գիրքը և Լատդիկեան Յոթներորդ-օրյա Աղվենտիստ եկեղեցին - Թիվ երեսունմեկ

Jeff Pippenger

2026-01-18

Թիվ երեսունմեկ

Մատթեոսի գրքում տեղ գտած վերջին երեք Մեսիական կատարման դեպքերը մատնանշում են կիրակնօրյա օրենքի ուղենշանի երեք տարր. Աստծո ժողովրդի ցրումը կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ինչպես որ այն նախապատկերվել էր փոքր հոտի ցրմամբ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին և աշակերտների ցրմամբ խաչի ժամանակ: Երկու ցրումներն էլ համընկնում են կիրակնօրյա օրենքի հետ: Գալիլեայի հետ կապված, որը մարգարեական շրջադարձային կետի խորհրդանիշ է, այն մարդիկ, որոնք մինչև կիրակնօրյա օրենքը խավարի մեջ են եղել, պիտի կանչվեն խավարից դուրս: Այդ անձինք Աստծո մյուս հոտն են՝ տասնմեկերորդ ժամի մշակները, որոնք արթնացվում են շաբաթի շուրջ վեճի հարցին, մինչ կանչվում են Բաբելոնից դուրս: Նրանց կանչը Բաբելոնից դուրս դատաստանի երկրորդ փուլն է, որը սկսվում է Աստծո տնից և ապա կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ առերեսվում է Երուսաղեմից դուրս գտնվողներին:

Տասներորդ Մեսիական ուղենիշը Կիրակնօրյա օրենքի ցրումն է

Բայց այս ամենը եղավ, որպեսզի մարգարեների գրությունները կատարվեն: Այն ժամանակ բոլոր աշակերտները թողեցին Նրան ու փախան: Մատթեոս 26:56.

Մարգարեություն

Զարթնի՛ր, ո՛վ սուր, իմ Հովվի դեմ և իմ ընկերոջ՝ այն մարդու դեմ, ասում է Զորաց Տերը. զարկ հովվին, և ոչխարները պիտի ցրվեն, և Ես Իմ ձեռքը պիտի դարձնեմ փոքրերի վրա: Զաքարիա 13:7.

«Շատ չանցած՝ մենք մեծապես պիտի ցրվենք, և այն, ինչ անում ենք, պետք է արագ կատարվի»: Fundamentals of Christian Education, 535.

«Ժամանակը գալիս է, երբ մենք պիտի բաժանվենք և ցրվենք, և մեզանից յուրաքանչյուրն ստիպված պիտի լինի կանգնել՝ զուրկ լինելով նույն թանկագին հավատքն ունեցողների հետ հաղորդակցության արտոնությունից. և ինչպե՞ս կարող եք կանգնել, եթե Աստված ձեր կողքին չէ, և դուք չգիտեք, որ Նա է ձեզ առաջնորդում և ուղղորդում»: Review and Herald, March 25, 1890.

Տասնմեկերորդ Մեսիական ուղենիշը հեթանոսների կոչումն է

որպեսզի կատարվեր Եսայիա մարգարեի միջոցով ասվածը, որ ասում է.

«Զաբուղոնի երկիրը և Նեփթաղիմի երկիրը, ծովի ճանապարհի մոտ, Հորդանանից այն կողմ, հեթանոսների Գալիլեա. այն ժողովուրդը, որ նստած էր խավարի մեջ, մեծ

լույս տեսավ, և նրանց, որ նստած էին մահվան երկրի և ստվերի մեջ, լույս ծագեց»:
Մատթեոս 4:14-16.

Կանխատեսություն

Սակայն խավարը այնպիսին չի լինի, ինչպես նրա նեղության ժամանակ էր, երբ նախ նա թեթև կերպով պատժեց Զաբուդոնի երկիրը և Նեփթադիմի երկիրը, իսկ հետո ավելի ծանրապես պատժեց նրան՝ ծովի ճանապարհով, Հորդանանից այն կողմ, ազգերի Գալիլիայում: Խավարի մեջ ընթացող ժողովուրդը մեծ լույս տեսավ. մահվան ստվերի երկրում բնակվողների վրա լույս ծագեց: Եսայիա 9:1, 2.

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ վերջին անձրևը կթափվի առանց չափի, և հեթանոսները կմատնվեն մեծ լույսի: Հալածանքը կհասցնի, որ հավատարիմները ցրվեն, և պատգամը տարածվի:

«Ձեզ մատնելու են աստիճանների, ... այո՛, կուսակալների և թագավորների առաջ էլ պիտի տանեն ձեզ Իմ պատճառով՝ վկայություն լինելու նրանց և հեթանոսների համար»: Մատթեոս 10:17, 18, R. V. Հալածանքը լույսը պիտի տարածի: Քրիստոսի ծառաները պիտի կանգնեն աշխարհի մեծամեծների առաջ, որոնք, եթե այս չլինեք, գուցե երբեք չլսեին Ավետարանը: Ճշմարտությունն այս մարդկանց ներկայացվել է խեղաթյուրված: Նրանք լսել են Քրիստոսի աշակերտների հավատի վերաբերյալ սուտ մեղադրանքներ: Հաճախ դրա իսկական բնավորությունը ճանաչելու նրանց միակ միջոցը լինում է նրանց վկայությունը, ովքեր իրենց հավատի համար դատարանի առաջ են կանգնեցվում: Քննության ժամանակ սրանք պարտավոր են պատասխանել, իսկ նրանց դատավորները՝ լսել մատուցվող վկայությունը: Աստծո շնորհը պիտի տրվի Իր ծառաներին՝ այդ հրատապ դրությանը համապատասխանելու համար: «Տրվելու է ձեզ,— ասում է Հիսուսը,— հենց նույն ժամին, թե ինչ պիտի խոսեք. որովհետև ոչ թե դուք եք խոսողը, այլ ձեր Հոր Հոգին, որ խոսում է ձեր մեջ»: Երբ Աստծո Հոգին լուսավորում է Իր ծառաների միտքը, ճշմարտությունը ներկայացվելու է իր աստվածային գործությամբ և թանկագին արժեքով: Նրանք, ովքեր մերժում են ճշմարտությունը, կանգնելու են՝ մեղադրելու և ճնշելու աշակերտներին: Սակայն գրկանքների և տառապանքների մեջ, մինչև իսկ մահ, Տիրոջ զավակները պետք է հայտնեն իրենց աստվածային Օրինակի հեղությունը: Այսպես պիտի երևա հակադրությունը Սատանայի գործակալների և Քրիստոսի ներկայացուցիչների միջև: Փրկիչը պիտի բարձրացվի իշխանավորների և ժողովրդի առաջ:

«Աշակերտները մարտիրոսների արիությամբ և տոկունությամբ չօժտվեցին, մինչև որ այդպիսի շնորհը հարկավոր դարձավ: Այնժամ Փրկչի խոստումը կատարվեց: Երբ Պետրոսն ու Հովհաննեսը վկայում էին Սանհեդրինի աստիճանի առաջ, մարդիկ «զարմանում էին, և ճանաչում էին նրանց, որ Հիսուսի հետ էին եղել»: Գործք 4:13: Իսկ Ստեփանոսի մասին գրված է, որ «խորհրդում նստած բոլոր նրանք, որ հաստատապես նայում էին նրան, տեսան նրա երեսը՝ ինչպես հրեշտակի երես լինեք»: Մարդիկ «չէին կարող դիմադրել այն իմաստությանը և այն հոգուն, որով նա խոսում էր»: Գործք 6:15, 10: Եվ Պողոսը, գրելով կայսրերի աստիճանում իր իսկ դատավարության մասին, ասում է. «Իմ առաջին պաշտպանությանը ոչ ոք իմ կողմը

չկանգնեց, այլ բոլորը լքեցին ինձ.... Բայց Տերը կանգնեց իմ կողքին և զորացրեց ինձ, որպեսզի ինձնով քարոզությունը լիովին հռչակվի, և բոլոր հեթանոսները լսեն. և ես փրկվեցի առյուծի բերանից»: 2 Տիմոթեոս 4:16, 17, R. V.»

«Քրիստոսի ծառաները չպետք է նախապես պատրաստեին որևէ սահմանված խոսք, որ ներկայացնեին, երբ դատարանի առաջ բերվեին: Նրանց պատրաստությունը պետք է կատարվեր օրեցօր՝ Աստծո խոսքի թանկագին ճշմարտությունները գանձելով իրենց սրտում, և աղոթքի միջոցով ամրացնելով իրենց հավատը: Երբ նրանք բերվեին դատաստանի, Սուրբ Հոգին նրանց հիշեցնելու էր հենց այն ճշմարտությունները, որոնք անհրաժեշտ կլինեին»: The Desire of Ages, 354, 355.

Դատաստանը սկսվում է Աստծո տան հետ 9/11-ին և ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ այնուհետև դատաստանը տեղափոխվում է Աստծո մյուս հոտի վրա, որն Աստծո տնից դուրս է:

Մեսիական տասներկուերորդ սահմանանշանը դատաստանն է հեթանոսների վրա

որպեսզի կատարվի Եսայի մարգարեի միջոցով ասվածը, որ ասում է. «Ահա իմ ծառան, որին ես ընտրեցի, իմ սիրելին, որի վրա իմ հոգին հաճություն ունի. իմ Հոգին նրա վրա պիտի դնեմ, և նա հեթանոսներին դատաստան պիտի հայտնի: Նա չի վիճի և ոչ էլ կաղաղակի, և ոչ ոք նրա ձայնը փողոցներում չի լսի: Կոտրված եղեգը նա չի կոտրի, և ծխացող պատրույգը չի մարի, մինչև որ դատաստանը հաղթության հասցնի: Եվ հեթանոսները նրա անվանը պիտի ապավինեն»: Մատթեոս 12:17–21.

Կանխագուշակություն

Ահա՛ իմ ծառան, որին ես պահում եմ, իմ ընտրյալը, որով իմ հոգին հաճում է. ես իմ Հոգին դրել եմ նրա վրա. նա արդարադատություն պիտի հանի ազգերի համար: Նա չի աղաղակի, չի բարձրացնի իր ձայնը, և իր ձայնը փողոցում լսելի չի դարձնի: Կոտրված եղեգը նա չի կոտրի, և ծխացող պատրույգը չի հանգցնի. նա ճշմարտությամբ պիտի հանի արդարադատությունը: Նա չի թուլանա և չի ընկճվի, մինչև որ արդարադատությունը հաստատի երկրի վրա. և կղզիները պիտի սպասեն նրա օրենքին: Եսայիա 42:1–4:

Աստծո տան համար դատաստանի ավարտը սկսվեց 2023 թվականի հուլիսին, երբ մի ձայն լսվեց այն փողոցներում, որտեղ Մովսեսն ու Եղիան մեռած պառկած էին չոր մեռած ոսկորների հովտում: Երբ ձայնը լսվեց, Աստծո տան համար դատաստանը սկսեց փակվել և ընթանալ դեպի հեթանոսների դատաստանը: Մատթեոսի գրքում կան տասներկու Մեսիական կատարումներ, որոնք նույնացնում են հարյուր քառասունչորս հազարի բարեփոխչական շարժման գլխավոր հանգրվանները: Այդ տասներկու հանգրվանները նախապատկերված են Մեսիայի կողմից: 1989; 1996; 9/11, 2001; 2020 թվականի հուլիսի 18; 2023 թվականի հուլիս; 2024; Կեսգիշերյան աղաղակը, քահանաների բաժանումը և կիրակնօրյա օրենքը—all identified, with 9/11 having an internal and external witness and the Sunday law having an internal witness of a scattering, and then two witnesses of the judgment period of the eleventh-hour workers. Հարյուր

քառասունչորս հազարի բարեփոխչական շարժման ինը հանգրվաններ ուղղակիորեն նույնացված են Մատթեոսի գրքում:

Մատթեոսը Նոր Կտակարանի ալֆան է, իսկ Հայտնությունը՝ օմեգան: Մատթեոսը մարգարեական գլուխգործոց է, որի նշանակությունը կնքված էր մինչև վերջին օրերը: Այն պարունակում է օմեգայի տասներկու գլուխները, որոնք համապատասխանում են Ծննդոց գրքի տասներկերորդից մինչև քսաներկուերորդ գլուխների ալֆային: Որպես Հայտնության ալֆա՝ այն զուգահեռ է Դանիելի և Հայտնության ներշնչյալ փոխհարաբերությանը: Այն, ինչ բացահայտված է Դանիելի և Հայտնության գրքերի մասին՝ նրանց մարգարեական փոխհարաբերության վերաբերյալ, ճշմարիտ կլինի նաև Մատթեոսի և Հայտնության փոխհարաբերության համար: Այն, ինչ մեզ տեղեկացվել է այդ ուղղությամբ, կհամարժեքեր հետևյալին.

Մատթեոսի գրքում մարգարեության նույն գիծն է շարունակվում, ինչ Հայտնության գրքում:

«Հայտնությունը կնիքով փակված գիրք է, սակայն այն նաև բացված գիրք է: Այն արձանագրում է զարմանահրաշ իրադարձություններ, որոնք պետք է տեղի ունենան այս երկրի պատմության վերջին օրերին: Այս գրքի ուսմունքները հստակ են, ոչ թե խորհրդավոր ու անհասկանալի: Դրանում շարունակվում է նույն մարգարեական գիծը, ինչ Դանիելում: Որոշ մարգարեություններ Աստված կրկնել է՝ այսպիսով ցույց տալով, որ հարկ է կարևորություն տալ դրանց: Տերը չի կրկնում այն բաները, որոնք մեծ նշանակություն չունեն»: Manuscript Releases, volume 9, 8.

Մատթեոսի գիրքը շարունակում է Հայտնության և Դանիելի «նույն մարգարեական գիծը», և այն կատարելության է հասցվում Հայտնության գրքում, որովհետև «լրացում» բառը նշանակում է կատարելություն:

«Հայտնության մեջ Աստվածաշնչի բոլոր գրքերը հանդիպում են և ավարտվում: Այստեղ է Դանիելի գրքի լրացումը: Մեկը մարգարեություն է, մյուսը՝ հայտնություն: Կնքված գիրքը ոչ թե Հայտնությունն է, այլ Դանիելի մարգարեության այն մասը, որ վերաբերում է վերջին օրերին: Հրեշտակը պատվիրեց. «Իսկ դու, ով Դանիել, ծածկիր խոսքերը և կնքի՛ր գիրքը մինչև վախճանի ժամանակը»: Դանիել 12:4»: Առաքյալների Գործերը, 585:

Մատթեոսը, Դանիելը և Հայտնությունը նույն գիրքն են:

«Դանիելի և Հայտնության գրքերը մեկ են: Մեկը մարգարեություն է, մյուսը՝ հայտնություն. մեկը կնքված գիրք է, մյուսը՝ բացված գիրք: Հովհաննեսը լսեց այն խորհուրդները, որ որոտները արտասանեցին, սակայն նրան պատվիրվեց դրանք չգրել»: The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Կարևոր թվաց ժամանակ հատկացնել՝ Մատթեոսի գիրքը իր համատեքստի մեջ դնելու համար, ինչը կարող էր ընդգծել Կեսարիա Փիլիպպեում Պետրոսի գտնվելու մարգարեական նշանակությունը, նախքան ուսումնասիրությունը կրկին Հովելի գրքին վերադարձնելը: Կփորձեմ համառոտ շարադրել Մատթեոսի գրքի վերաբերյալ իմ

դիտարկումները՝ փորձելով լուսաբանել Կեսարիա Փիլիպպեում Պետրոսի գտնվելու վիթխարի մարգարեական նշանակությունը, որը Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասներեքից տասնհինգ համարների Պանիումն է:

Մատթեոսի գիրքը կառուցված է երեք առանձին մարգարեական գծերի վրա: Առաջին գիծը առաջին տասը գլուխներն են. երկրորդ գիծը հաջորդ տասներկու գլուխներն են, որոնց հաջորդում է երրորդ գիծը՝ կազմված վեց գլուխներից: Առաջին տասը գլուխները ներկայացնում են Հայտնություն տասնչորսի առաջին հրեշտակին, հաջորդ տասներկու գլուխները ներկայացնում են Հայտնություն տասնչորսի երկրորդ հրեշտակին, իսկ վերջին վեց գլուխները ներկայացնում են Հայտնություն տասնչորսի երրորդ հրեշտակին: Ես դեռ հստակորեն չեմ ապացուցել այս դիտարկումը, սակայն դա հեշտությամբ կարող է իրականացվել: Մինչ այդ անելը, ես ցանկանում եմ շարունակել մի քանի ավելի լայն շտրիխներ անցկացնել այն կտավի վրա, որ Մատթեոսի գիրքն է:

Տասնմեկերորդից մինչև քսաներկուերորդ գլուխների երկրորդ գիծը ներկայացված է երկրորդ հրեշտակի միջոցով, իսկ երկրորդ հրեշտակը միշտ մատնանշում է կրկնապատկում, որովհետև «ընկավ, ընկավ Բաբելոնը»: Ծննդոց գրքի տասնմեկերորդից մինչև քսաներկուերորդ գլուխները ներկայացնում են նախ խոստումը, ապա Աստծո եռաստիճան ուխտը ընտրյալ ժողովրդի հետ՝ նահապետ Աբրամի միջոցով: Այդ տասներկու գլուխների ճշգրիտ կենտրոնական համարը «թլփատությունը» բնորոշում է որպես ուխտի նշան, և այն հաստատվեց երեք քայլերից երկրորդում: Մատթեոսի զուգահեռ ուխտի գծի ճշգրիտ կենտրոնական համարը այն է, երբ Շմավոն Բար-Յոնայի անունը փոխվում է Պետրոս:

Եվ Ես էլ քեզ ասում եմ, որ դու Պետրոս ես, և այս վեմի վրա պիտի շինեմ Իմ եկեղեցին, և դժոխքի դռները նրան չեն հաղթի: Մատթեոս 16:18.

Պետրոսի անունը ներկայացնում է հարյուր քառասունչորս հազարը, և նա ներկայացնում է այն դասակարգը, որը իր հավատը հիմնում է Քրիստոսի պատգամը լսելու վրա: Ոչ թե պարզապես Հիսուսի մասին պատգամը, այլ այն պատգամը, որը Հիսուսը ճանաչեց որպես անձամբ Տիրոջ կողմից Պետրոսին տրված:

Նա նրանց ասում է. «Իսկ դուք ո՞վ եք ասում, որ Ես եմ»:

Եվ Միմոն Պետրոսը պատասխանեց ու ասաց. «Դու Քրիստոսն ես՝ կենդանի Աստծու Որդին»: Եվ Հիսուսը պատասխանեց ու նրան ասաց,

Երանի՜ քեզ, Միմոն Բար-Յովնա, որովհետև մարմինն ու արյունը քեզ այս բանը չհայտնեցին, այլ՝ Իմ Հայրը, որ երկնքում է: Մատթեոս 16:15–17:

Պետրոսի հավատը հիմնված է այն բանի վրա, որ Հիսուսը դարձավ Քրիստոսը՝ Մեսիան: Պետրոսի անունը փոխվում է, ինչպես Աբրամինը փոխվեց՝ ուխտային հարաբերությունը նշանավորելու համար, և նրա անունը համարժեք է 144,000-ի, և հենց այդ նույն համարում մեծ պայքարը ներկայացվում է որպես Վեմ, որը եկեղեցու հիմքն է, և որը պիտի հաղթեր դժոխքի եկեղեցիներին: Հարյուր քառասունչորս հազարը ընտրված ուխտի ժողովրդի վերջին դրսևորումն են, և Պետրոսը ներկայացնում է այդ

խումբը:

Պետրոսը նաև միաժամանակ ներկայացնում է առաջին քրիստոնեական եկեղեցին՝ աշակերտների եկեղեցին, որովհետև հենց այդ պատմության մեջ Քրիստոս դրեց Իր եկեղեցու հիմքը: Քրիստոսը հիմքն է, և Նա է նաև գլխավոր անկյունաքարը, իսկ Պետրոսը խորհրդանիշ է առաջին քրիստոնեական հարսի և վերջին քրիստոնեական հարսի: Ուստի Պետրոսը մեկ համարում և՛ ալֆայի, և՛ օմեգայի խորհրդանիշ է:

Այդ մեկ համարը տասներկու գլուխների կենտրոնական համարն է, որոնք ներկայացնում են երկրորդ հրեշտակի լուրը, և Պետրոսը «կրկնակիորեն» ներկայացնում է թե՛ առաջին հարսին, թե՛ վերջին հարսին: Վերջին հարսը պատերազմի մեջ կլինի սատանայի ժողովարանի դեմ, և վերջին հարսը կազմված կլինի երկու խմբերից: Մի խումբը հարյուր քառասունչորս հազարն է, իսկ մյուս խումբը՝ մեծ բազմությունը: Մեծ բազմությունը ներկայացված է Ձմյուննիայով, իսկ հարյուր քառասունչորս հազարը՝ Ֆիլադելֆիայով:

Հարյուր քառասունչորս հազարը Փիլադելֆիացիներն են, և տասնութերորդ համարում Պետրոսի անվան փոփոխությունը ներկայացնում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը: Նա կնքվածների խորհրդանիշն է, և այդ համարում՝ ուխտի մասին տասներկու գլուխների ճշգրիտ կենտրոնական համարում, նա համընկնում է Ծննդոց գրքի տասներկու գլուխների ճշգրիտ կենտրոնական համարի հետ, որտեղ թլփատությունը ճանաչվում է որպես նշան: Հայտնության գրքի տասնմեկից մինչև քսաներկուերորդ գլուխները կազմում են ուխտի վկայության տասներկու գլուխների երրորդ գիծը, և այդ տասներկու գլուխների կենտրոնական համարը նույնացնում է Հայտնություն տասնյոթի պոռնիկի ամուսնությունը երկրի թագավորների հետ:

Եվ գազանը, որ էր և չէ, ինքն էլ ութերորդն է, և յոթից է, և գնում է դեպի կորստյան: Հայտնություն 17:11.

Այս համարը առնչվում է Մեծ Բաբելոնի վերջնական անկման նույնացմանը, իսկ Բաբելի առաջին անկումը գտնվում էր Ծննդոց գրքի տասներկու-գլխանոց ուխտի շարքի առաջին գլխում: Պետրոսը կենտրոնական համարում ներկայացնում է հարյուր քառասունչորս հազարը, որը համընկնում է Ծննդոցի կենտրոնական համարի հետ: Հայտնության կենտրոնական համարում Մեծ Բաբելոնի անկումը ավարտին է հասցնում Բաբելի մեծ որսորդ Նեբրովթի պատմությունը:

Այս երեք մարգարեական գծերից յուրաքանչյուրի կենտրոնական համարները մատնանշում են կա՛մ Աստծո կնիքը, կա՛մ գազանի նշանը: Ծննդոցում սկսված բաբելոնյան մահու ուխտը իր ավարտին է հասնում Հայտնության գրքում: Այդպիսով, երբ այս բոլոր երեք գծերը միացվում են՝ տող տողի վրա, այն նրանց բոլորի վրա դնում է սկիզբ և ավարտ: Այն տեղը, ուր Պետրոսը գործածվում է որպես Վեմի և դժոխքի դռների միջև մեծ պայքարի խորհրդանիշ, երկրորդ հրեշտակի պատգամն է, որովհետև երկրորդ հրեշտակի պատգամն է՝ ընկավ Բաբելոնը (Նեբրովթ) ընկավ (Հռոմի պոռնիկը): Մատթեոսի երեք գծերից երկրորդ գիծը երկրորդ հրեշտակի պատգամն է, որովհետև այն մատնանշում է Բաբելոնի երկու անկումները: Այն ներկայացնում է կեղծ

ամուսնություն հենց այնտեղ, որտեղ ճշմարիտ ամուսնությունը կնքվում է՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այն ներկայացնում է «8» թիվը որպես Աստծո ժողովրդի կեղծօրինակ, որոնք ճշմարիտ ութն են: Պապականությունը նույնպես ներկայացվում է որպես Աստծուն կեղծող, որովհետև այն էր, և այժմ էլ կա, և վեր պիտի ելնի: Այն վեր է ելնում հենց այնտեղ, որտեղ դրոշակն է վեր բարձրանում՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Մատթեոսի Ավետարանում կան մեսիական տասներկու կատարյալ կատարումներ, իսկ Հին Կտակարանում Մեսիայի վերաբերյալ կան երեք հարյուրից մինչև հինգ հարյուր մարգարեություններ: Մատթեոսը պարունակում է տասներկու ուղղակիորեն նույնացված կատարումներ, ինչը շատ ավելի է, քան մյուս երեք ավետարաններից որևէ մեկում: Այդ տասներկու կատարումները համընկնում են հարյուր քառասունչորս հազարի բարենորոգչական շարժման ինը առանձնահատուկ հանգրվանների հետ: Ինը թիվը խորհրդանշում է ամբողջականություն, որովհետև «ինն»-ից այն կողմ այլ թիվ չկա, քանի որ «ինն»-ից հետո եկող ամեն մի քանակություն գործածում է միայն մեկից ինը թվանշանները և զրոն: Ինը՝ լիություն է: Այդ ինը հանգրվաններից երկուսն ունեն Մատթեոսի կատարումներից մեկից ավելին: 9/11-ը ունի երկուսը, իսկ կիրակնօրյա օրենքը՝ երեքը:

Վախճանի ժամանակը՝ 1989-ին, պատգամի պաշտոնական ձևակերպումը՝ 1996-ին, որին հաջորդեց 9/11-ը, ապա՝ 2020 թվականի հուլիսի 18-ի հիասթափությունը, ապա՝ 2023 թվականի հուլիսին անապատում հնչող ձայնը, որը հանգեցրեց 2024 թվականի հարությանը, որն առաջնորդում է դեպի Կեսգիշերյան աղաղակը, ապա՝ քահանաների բաժանումը, որ իր գազաթնակետին է հասնում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Ինը հանգրվան՝ որոնցից մեկը երկու վկա ունի, և մեկը՝ երեք վկա. 9/11-ը՝ երկու, իսկ կիրակնօրյա օրենքը՝ երեք: Սա նշանակում է, որ հարյուր քառասունչորս հազարի բարեփոխման գծում 9/11-ի երկու վկաներից մինչև կիրակնօրյա օրենքի երեք վկաները նշանավորում են հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը: Տասներկու հանգրվանները համընկնում են ամեն մի բարեփոխչական շարժման հետ, և դրանով իսկ շեշտադրում և նույնականացնում են հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը՝ 9/11-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը:

Այդպիսով այն 9/11-ին սահմանում է երկու վկաներ, իսկ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ՝ երեք վկաներ: 9/11-ի երկու վկաները երկրորդ հրեշտակի պատգամն են, իսկ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակվա երեք վկաները՝ երրորդ հրեշտակի պատգամը: Ուստի, Մատթեոսի կողմից մեսիական մարգարեությունների կատարմամբ կազմված գիծը առանձնացնում և մեծարում է կնիքման ժամանակը՝ միաժամանակ սահմանելով երկրորդ հրեշտակին որպես կնիքման ժամանակի պատմության ալֆա, իսկ երրորդ հրեշտակին՝ որպես օմեգա: Սա նշանակում է, որ կնիքման ժամանակը եզրագծվում է երկու և երեք թվերի միջև՝ այդպիսով ամբողջ կնիքման պատմության վրա դնելով քսաներեքը՝ որպես քավության խորհրդանիշ:

Մատթեոսի գրքում կան երեք մարգարեական գծեր, որոնք համապատասխանաբար ներկայացնում են առաջին, երկրորդ և երրորդ հրեշտակներին, և որ Մատթեոսի

երկրորդ գծի տասներկու գլուխները ներկայացնում են ուխտը հարյուր քառասունչորս հազարի հետ, որովհետև դա Ծննդոցի՝ Աբրամի հետ եղած ալֆա-ուխտի օմեգան է: Սա նաև նշանակում է, որ երկրորդ հրեշտակի պարագայում, երբ Պետրոսը ներկայացնում է թե՛ առաջին, թե՛ վերջին քրիստոնյա հարսին, Պետրոսի կրկնապատկումը հաստատում է երկրորդ հրեշտակի մեջ կրկնապատկման մարգարեական պահանջը: Երեք վկաների հիման վրա տասներկու թիվը այն պարանն է, որ կապում է տասներկու գլուխներից կազմված երեք գծերը միասին, ուստի, երբ Մատթեոսի գրքում գտնում ենք տասներկու թվի մեկ այլ ներկայացում, այն պետք է համադրված լինի Մատթեոսի գրքում եղած մյուս տասներկուի հետ:

Մատթեոսի այն տասներկու գլուխները, որոնք սկսվում են տասնմեկ խորհրդանշական թվով և ավարտվում նրա խորհրդանշական զուգադիրով՝ քսաներկու թվով, համընկնում են հարյուր քառասունչորս հազարի բարեփոխչական գծի հետ, որը ներկայացված է տասներկու մեսիական կատարմամբ, և այսպիսով դրսևորում են երկրորդ «կրկնապատկումը» երկրորդ հրեշտակի գծում: Տասներկու մեսիական կատարումները, տասներկու գլուխների հետ միասին, երկրորդ հրեշտակի «կրկնապատկումն» են, սակայն բազմապատկվելիս ներկայացնում են 144,000: Պետրոսը կրկնապատկված է, և տասներկու թիվը նույնպես կրկնապատկված է: Այդ կրկնապատկումները կատարում են Բաբելոնի՝ երկու անգամ ընկնելու կրկնապատկումը:

Տասնմեկերորդից մինչև քսաներկուերորդ գլուխները ներկայացնում են Հայտնություն տասնչորսի երկրորդ հրեշտակին: Տասը խորհրդանշում է փորձություն, և երեք փորձություններից առաջինը Մատթեոսի առաջին տասը գլուխներն են: «Տասը» խորհրդանշում է փորձություն: Քանի որ Մատթեոսը Հայտնության օմեգայի ալֆան է, այս երկու գրքերից յուրաքանչյուրի առաջին գլուխը սկսվում է Հիսուս Քրիստոսի հայտնությամբ: Առաջին գլխում Հովսեփը փորձության է ենթարկվում՝ հավատալ՝ հրեշտակին, թե՞ ոչ: Նրա զուգահեռը Հովհաննես Մկրտչի հայր Զաքարիան էր, որը չհավատաց և ձախողեց նույն փորձությունը: Մեկը ընդունեց նախախնամական ծնունդը, մյուսը կասկածեց:

Երկրորդ գլխում Հերովդեսը վախեցավ նոր թագավորի ծնունդից, և Հովսեփն ու Մարիամը փախան Եգիպտոս: Երրորդ գլխում Հովհաննես Մկրտիչը բերեց առաջին փորձությունը՝ մի առաջին փորձություն, որը Քույր Ուայթը բնորոշում է որպես կյանքի կամ մահվան փորձություն, որովհետև նա գրել է, որ «նրանք, ովքեր մերժեցին Հովհաննեսի լուրը, չէին կարող օգուտ քաղել Հիսուսից»: Առաջին հրեշտակի լուրը փորձող լուր է, որը կոչ է անում մարդկանց, ինչպես Հովհաննեսն էր անում, վախենալ Աստծուց, որովհետև գալիս է Աստծո դատաստանի ժամը: Սա ներկայացված է Հովհաննեսի միջոցով, երբ նա հարցրեց. «ո՞վ զգուշացրեց ձեզ փախչել գալիք քարկությունից»:

Ապա չորրորդ գլխում Հիսուսը քառասուն օր ծոմ է պահում, որն իր լրումին հասնում է երեք առանձնահատուկ փորձություններով, որովհետև այդ երեք փորձությունները միշտ ներկայացված են առաջին հրեշտակի լուրի մեջ: Այնուհետև Հիսուսը սկսեց

հիմքերը դնել՝ ընտրելով Իր աշակերտներին, որովհետև Եզրասի և Նեեմիայի հետ տաճարի հիմքերը դրվեցին առաջին հրովարտակի պատմության մեջ, և Միլլերի շարժման հետ հիմքերը դրվեցին առաջին հրեշտակի պատմության մեջ: Հիմքերը երանություններն են, որոնց հաջորդում են Նրա հրաշքները, որոնք հանգեցրին տասներկու աշակերտներին ուղարկելուն՝ մինչև տասներորդ գլխի ավարտը: Այդ ժամանակ տասներկու աշակերտները արդեն իրենց տեղում էին, և ներշնչանքը նույնացնում է, որ աշակերտներն էին քրիստոնեական եկեղեցու հիմքը: Տասներկերորդ գլխին հասնելուն պես հիմքերը ավարտված էին:

Տասներկերորդ գլխում աշակերտները ծառայում են ինքնություն, իսկ Հիսուսը մենակ է, ինչը հստակ ընդհատում է մատնանշում տասներորդ և տասներկերորդ գլուխների միջև: Մեկից մինչև տասներորդ գլուխները առաջին հրեշտակի պատգամն են, և դա ավարտվեց երկրորդի գալուստով: Երկրորդ հրեշտակը առաջացնում է բաժանում, տարանջատում՝ ինչպես Միլլերականների և Բողոքականների դեպքում: Տասներորդ գլուխն ավարտվում է նրանով, որ Հիսուսը բաժանվում է աշակերտներից, և տասներկերորդ գլխում Նա մենակ է:

Տասներկերորդից մինչև քսաներկուերորդ գլուխները ներկայացնում են երկրորդ՝ հրեշտակին՝ տանելով դեպի քսաներեքերորդից մինչև քսանութերորդ գլուխները՝ որպես երրորդ հրեշտակի երրորդ գիծ: Իհարկե, երրորդ հրեշտակը հասնում է կիրակնօրյա օրենքին, ինչը ներկայացնում է քսանվեցերորդից մինչև քսանութերորդ գլուխների Զատիկը: «23»-ը քավության խորհրդանիշն է, և այդ վեց գլուխներից առաջինը ներկայացնում է առաջին հրեշտակի լուրը, իսկ վերջին երեք գլուխները ներկայացնում են երրորդ հրեշտակի լուրը: Մեջտեղի երկու գլուխները (24 և 25) ներկայացնում են երկրորդ հրեշտակին: Վերջին երեք գլուխները պարունակում են «23» հատուկ ճանապարհային նշաններ՝ համադրելով «23» գլուխը՝ որպես առաջին հրեշտակ կամ սկիզբ, և քսանվեցերորդից մինչև քսանութերորդ գլուխները՝ որպես երրորդը, «23» ճանապարհային նշաններով: 23-րդ գլուխը առաջին հրեշտակն է, և հաջորդ երկու գլուխները երկրորդ հրեշտակն են, իսկ վերջին երեք գլուխները երրորդն են:

Մատթեոսում երրորդ գիծը ներկայացնում է երրորդ հրեշտակին, և այն բաժանված է երեք քայլերի: 23-րդ գլուխը առաջին քայլն է և առաջին հրեշտակը: 24-րդ և 25-րդ գլուխները երկրորդ քայլն են և երկրորդ հրեշտակը: 26-րդ, 27-րդ և 28-րդ գլուխները երրորդ քայլն են և երրորդ հրեշտակը: Առաջին հրեշտակի համար՝ մեկ գլուխ, երկրորդ հրեշտակի համար՝ երկու գլուխ, և երրորդ հրեշտակի համար՝ երեք գլուխ: Երրորդը, որը Պասեքն է, որը ներկայացնում է խաչը, որն իր հերթին համընկնում է կիրակնօրյա օրենքի հետ, ներկայացված է նաև Հոգեգալստով:

Հոգեգալուստը 50 թիվն է, և 50-ը Հոբեյանի խորհրդանիշն է: Հոբեյանը ներառում է քառասունիններորդ տարին՝ յոթական տարիների յոթերորդ շրջանի ավարտը: 49 թիվը նախորդում է 50 թվին, սակայն անմիջապես կապված է նրա հետ: Մատթեոսի երրորդ գիծը սկսվում է 23-րդ գլխով, ապա դրան հետևում են երկու գլուխներ (24, 25), որոնք միասին կազմում են 49՝ հենց այն երրորդ հրեշտակից առաջ, որը ներկայացնում է 50

թիվը:

Վեց գլուխներից բաղկացած շարքի սկիզբը «23» է, և ավարտը՝ «23» հանգրվաններ, իսկ 26-րդ գլուխը 27-ի և 28-ի հետ գումարելուց ստացվող թիվը հավասար է «81»-ի, որը քահանաների խորհրդանիշն է՝ ներդրված հենց այն համարներում, որոնք նշում են արյան հեղումը, որ Երկնային Քահանայապետը պիտի գործածեր Իր քահանայապետական ծառայության մեջ: Այս պատճառով «Հիսուսի կյանքը» գրքի «81»-րդ գլխի վերնագիրը հիմնված է Մատթեոս 28-ի վրա:

«Գլուխ 81 — «Տերը յարութիւն առաւ»»

«Այս գլուխը հիմնված է Մատթեոս 28.2–4, 11–15-ի վրա»: Քրիստոսի փափագը, 780:

«81» թիվը ներկայացնում է քահանայությունը, և Ղևտական 8-րդ գլխում ներկայացված է քահանաների օժման յոթ օրերը: Թվոց 8-րդ գլխում ներկայացված է ղևտացիների մաքրագործությունը: Բ Մնացորդաց գրքում «81» քահանաներ ընդդիմանում են Օգիա թագավորին, և այդ հատվածը անմիջականորեն նպաստում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման պատգամի հաստատմանը:

Բայց երբ նա գորացավ, նրա սիրտը բարձրացավ մինչև իր իսկ կործանումը, որովհետև նա հանցանք գործեց իր Տեր Աստծու դեմ և մտավ Տիրոջ տաճարը՝ խունկ ծխելու խնկարկության սեղանի վրա: Եվ քահանա Ազարիան մտավ նրա հետևից, և նրա հետ՝ Տիրոջ ութսուն քահանաներ՝ քաջարի մարդիկ: Եվ նրանք ընդդիմացան Օգիա թագավորին ու ասացին նրան. «Քեզ չի պատկանում, ո՛վ Օգիա, Տիրոջը խունկ ծխել, այլ՝ Ահարոնի որդիներին՝ քահանաներին, որոնք օծվել են խունկ ծխելու համար. դո՛ւրս եկ սրբարանից, որովհետև դու հանցանք ես գործել, և դա քեզ համար պատիվ չի լինելու Տեր Աստծուց»:

Այն ժամանակ Օգիան բարկացավ, և իր ձեռքում խնկաման ուներ՝ խունկ ծխեցնելու համար. և մինչ նա բարկացած էր քահանաների վրա, բորոտությունը իսկույն ելավ նրա ճակատին՝ քահանաների առաջ, Տիրոջ տան մեջ, խնկի սեղանի մոտից: Եվ Ազարիա քահանայապետը և բոլոր քահանաները նայեցին նրան, և ահա նրա ճակատը բորոտ էր. և նրան այնտեղից դուրս հանեցին. այո՛, ինքն էլ շտապեց դուրս գնալ, որովհետև Տերն էր հարվածել նրան: Եվ Օգիա թագավորը բորոտ մնաց մինչև իր մահվան օրը, և բնակվում էր առանձնացված տանը՝ լինելով բորոտ, որովհետև կտրված էր Տիրոջ տնից. և նրա որդի Հովթամը իշխանություն ուներ թագավորի տան վրա՝ դատելով երկրի ժողովրդին: Բ Մնացորդաց 26:16–21:

Ութսունմեկը, որպես խորհրդանիշ, կապված է այն քահանաների հետ, որոնք հակադրվեցին Օգիայի՝ սրբարանում զոհեր մատուցելու փորձերին: Օգիայի մասին հատվածի մարգարեական կառուցվածքը համապատասխանում է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարների մարգարեական կառուցվածքին: Երկու հատվածներն էլ մատնանշում են հարավի մի թագավորի, որի սիրտը բարձրացել է ռազմական հաղթանակներից, և հատկապես՝ հյուսիսի թագավորի նկատմամբ վերջերս ձեռք բերած հաղթանակից: Երբ Դանիել տասնմեկի տասնմեկերորդ համարը կատարվեց Պտղոմեոսի միջոցով Ռաֆիայի

ճակատամարտում, նա, ինչպես և Օզիան, փորձեց զոհ մատուցել Երուսաղեմի սրբարանում, սակայն քահանաների կողմից դիմադրության հանդիպեց: Տող առ տող երկու վկաները նույնականացնում են ուկրաինական պատերազմը, որ գրեթե ավարտված է:

«Դարերի Փափագը» գրքի ութսունմեկերորդ գլուխը հիմնված է Մատթեոս 28-ի վրա և ներկայացնում է Քրիստոսին՝ որպես Երկնային Քահանայապետ, որ համբարձվում է՝ սկսելու Իր ծառայությունը:

Եվ մեր ասածների գլխավոր միտքը սա է. մենք այսպիսի քահանայապետ ունենք, որ նստեց երկնքներում Մեծության աթոռի աջ կողմում: Եբրայեցիներ 8:1:

«81» թիվը քահանաների խորհրդանիշն է, և Մատթեոսի երրորդ գծի երրորդ աստիճանը՝ գլուխներ 26, 27, 28-ը, գումարվում է 81-ի: Երկրորդ աստիճանը գումարվում է 49-ի, իսկ առաջին աստիճանը՝ 23-ի: Ութսունմեկը ներկայացնում է 80 քահանաներին և մեկ քահանայապետի՝ Օզիայի վկայության մեջ: Այս մակարդակում 80 քահանաները մարդկային են, իսկ քահանայապետը՝ Աստվածային: 81-ը ներկայացնում է Աստվածության և մարդկության միավորումը: Ութսունմեկ թվի մեջ մեկ թիվը ներկայացնում է Աստվածությունը:

Տասնմեկ թվի մեջ մեկ թիվը ներկայացնում է մարդկությունը, ինչպես նաև Աստվածությունը: Քսանմեկ թվի մեջ մեկ թիվը ներկայացնում է Աստվածությունը, իսկ քսանը՝ մարդկությունը: Երկուսի և մեկի այս համադրությունը կարելի է տեսնել Էմմաուս տանող ճանապարհի վրա գտնվող աշակերտների մեջ:

Երեքի և մեկի միավորումը մարդկությունն ու Աստվածությունն է, ինչպես ներկայացված է Սեդրաքի, Միսաքի և Աբեղնագովի կրակե հնոցով:

Չորսի և մեկի համադրությունը ցույց է տալիս, որ Աստվածության և մարդկայնության միավորումը կատարվում է չորրորդ սերնդում:

Հինգի և մեկի համադրությունը նույնացնում է փեսային սպասող հինգ կույսերին:

Վեցի և մեկի համադրությունը ներկայացնում է մարդու հարաբերությունը յոթերորդ օրվա Շաբաթի հետ, որի Տերն է Աստվածությունը: «Վեց» թիվը մարդու խորհրդանիշն է, իսկ մեկը՝ Քրիստոսը:

Յոթ և մեկ համադրությունը ներկայացնում է յոթերորդ՝ Լաոդիկիայի եկեղեցու անցումը դեպի Ֆիլադելֆիական փորձառությունը:

81-ը խորհրդանիշ է քահանաների և նրանց՝ քահանայապետի հետ ունեցած հարաբերության:

Ինն ու մեկ համադրությունը նույնականացնում է ամբողջացումը: Հղիությունը ինն ամիս է: Նոյին նախորդող ինն սերունդներ կային, և դրանից հետո՝ ինն սերունդներ, որոնք առաջնորդեցին դեպի ուխտը: Հիսուսն ավանդեց հոգին իններորդ ժամին: Ինն ու մեկ համադրությունը նույնականացնում է Իր ժողովրդի կնքման գործի ավարտը:

Այս համատեքստում մեկը մարդկության և Աստվածության միությունն է, թիվ երկու՝ Աստվածային Վարդապետը, որ ուսուցանում է մարդկությանը: Թիվ երեքը երեք հրեշտակների պատգամն է, այսինքն՝ այն պատգամը, որ նրանց ուսուցանվում է թվի երկու մեջ: Թիվ չորսը բնորոշում է չորրորդ սերունդը՝ այսպիսով մատնանշելով այն մարգարեական պատմությունը, երբ հինգ իմաստուն կույսերը հայտնվում են և վերստեղծվում՝ ինչպես ներկայացված է արարչագործության վեցերորդ օրվա միջոցով: Այնուհետև յոթերորդ քայլը բնորոշում է անցումը դեպի Ֆիլադելֆիա և այն հանելուկը, թե ուրք յոթից է: Այդ պահին ուխտը կատարվում է, և «81»-ի քահանայությունը բարձրացվում է՝ ավարտին հասցնելու համար այն գործը, որ ներկայացված է ինը թվով: Ամեն քայլում թիվ մեկը Հուդայի ցեղի Առյուծն է, որը նաև Պալմոնի է՝ Հրաշալի Հաշվողը: 81-ը քահանաների խորհրդանիշն է: Պալմոնին ստեղծեց բոլոր թվերը:

Տասնմեկ թիվը ներկայացնում է քսաներկուսի կեսը, և երկուսն էլ ներկայացնում են Աստվածության միավորումը մարդկության հետ: Վերջերս հրապարակված մի հոդվածում ես ներառել էի երկու հայտարարություն, որոնք վերաբերում են սկզբին և ավարտին:

Առաջին հայտարարությունը նշում էր, որ երբ Էլեն Ուայթը ունեցավ իր առաջին տեսիլքները սրբարանի վերաբերյալ, նրան ցույց տրվեց, որ շաբաթի պատվիրանը փայլում էր առավել պայծառ, քան մյուս պատվիրանները: Նրան նաև ցույց տրվեց, որ վերջին օրերում «մարմնավորման վարդապետությունը» պատված էր մեղմ շողքով: Շաբաթը սկզբում մի լույս էր, որը նախատիպում էր մարմնավորման վարդապետությունը վերջում: Աստվածության և մարդկության միավորումը մարմնավորման վարդապետությունն է, որովհետև դա Քրիստոսի՝ Իր վրա մարդկային մարմին առնելու վարդապետությունն է, և այսպիսով Նա օրինակ է հաստատում, որ Աստվածությունը, մարդկության հետ միավորված, չի մեղանշում:

Տասնմեկին գումարած տասնմեկը հավասար է քսաներկուսի, և տասնմեկ թիվը սկիզբ է դնում տասներկու գլուխներից բաղկացած ուխտի յուրաքանչյուր շաբթին, և յուրաքանչյուրն ավարտվում է քսաներկուսով: Սուրբ Գրքի մեջ տասնմեկերորդ գլուխներն ու տասնմեկերորդ համարները ներկայացնում են հարյուր քառասունչորս հազարի ճանապարհային նշանները:

2014

Ուկրաինական պատերազմը սկսվեց 2014 թվականին և հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի արտաքին գիծն է:

Եվ հարավի թագավորը պիտի բորբոքվի զայրույթով, և դուրս պիտի գա ու պատերազմ մղի նրա դեմ, այն է՝ հյուսիսի թագավորի դեմ. և նա պիտի հանի մի մեծ բազմություն, բայց այդ բազմությունը պիտի մատնվի նրա ձեռքը: Դանիել 11:11.

2020 թվականի հուլիսի 18

Առաջին հիասթափությունն այն էր, որ Հիսուսը դանդաղեց Ղազարոսին հարություն տալու գնալու մեջ, ինչը պսակող հրաշքն էր և Աստծո կնիքը: Հիսուսը չորս օր սպասեց, նախքան Ղազարոսին հարություն տալը: Հովհաննեսի մեջ եղած համարը մատնանշում է յոթ հրաշքերից վերջինը, որոնք ուղղակիորեն նույնացվում են Հովհաննեսի Ավետարանում: Առաջինը ջուրը գինու փոխելն էր: Շատ լույս կա այն յոթ հրաշքները նկատի առնելու մեջ, որոնք իրենց գազաթնակետին են հասնում Հովհաննես 11:11-ում, և բոլոր աստվածաբանները համաձայն են, որ Հովհաննեսի մեջ կա միայն յոթ հրաշք՝ հիմնված այն բանի վրա, որ այդ հրաշքները ուղղակիորեն նույնացված են: Այդ պատճառով նրանք Քրիստոսի հարությունը չեն ներառում որպես ութերորդ նշան, բայց այն հրաշք էր, և Նրա հարությունն ուխտի նշանն է, ուստի Հովհաննեսի գրքում հարությունը ութերորդ հրաշքն է, որ յոթից է, որովհետև նախորդ յոթ հրաշքներից յուրաքանչյուրն իրականացվել էր Նրա հարության գործությամբ:

Այս խոսքերն ասելուց հետո նրանց ասաց. «Մեր բարեկամ Ղազարոսը ննջել է, բայց ես գնում եմ, որպեսզի նրան քնից արթնացնեմ»: Հովհաննես 11:11.

2023 թ. հուլիս

2023 թվականի հուլիսին անապատում հնչող ձայնը սկսեց աղաղակել մի պատգամ, որ կրում է կյանքի Հոգին:

Եվ երեք օր ու կես անց կյանքի Հոգին Աստծուց մտավ նրանց մեջ, և նրանք կանգնեցին իրենց ոտքերի վրա. և մեծ ահ ընկավ նրանց տեսնողների վրա: Հայտնություն 11:11:

Հովհաննեսը ծնվում է Կիրակնօրյա օրենքից ութ օր առաջ, որովհետև նրա հայրը՝ Զաքարիան, խոսում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Հովհաննեսի անունը Զաքարիայից փոխվում է Հովհաննեսի՝ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ նրա անվանափոխությունը նույնականացնում է ուխտային հարաբերություն: Ծնունդը նախապատկերում է 2020 թվականի հուլիսի 18-ին փողոցներում սպանվածների հարությունը:

Ճշմարիտ ասում եմ ձեզ. կանանցից ծնվածների մեջ Հովհաննես Մկրտչից մեծը չի ելել. սակայն նա, ով երկնքի արքայության մեջ ամենափոքրն է, նրանից մեծ է: Մատթեոս 11:11.

2024

Եսայիան նշում է երկրորդ հավաքումը, որը կատարվեց 1849 թվականին: Երկրորդ հավաքումը սկսվեց 2023 թվականի հուլիսին և ավարտվում է, երբ Աստծո ժողովուրդը կնքվում է:

Եվ պիտի լինի այն օրը, որ Տերը երկրորդ անգամ պիտի մեկնի Իր ձեռքը՝ վերագնելու Իր ժողովրդի մնացորդը, որ պիտի մնացած լինի Ասորեստանից, և Եգիպտոսից, և Պաթրոսից, և Քուշից, և Եդամից, և Սենաարից, և Համաթից, և ծովի կղզիներից: Եսայիա 11:11.

Կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ

Հիսուս հենց նոր ավարտեց հաղթական մուտքը՝ դրանով իսկ նույնացնելով Կեսգիշերյան աղաղակից դեպի կիրակնօրյա օրենքն անցումը. Նա Իր հետ ունի տասներկու աշակերտներին, քանի որ նրանք արդեն ընտրված են մինչև կիրակնօրյա օրենքը:

Եվ Հիսուսը մտավ Երուսաղեմ և տաճար. և ամեն ինչի վրա շուրջանակի նայելուց հետո, քանի որ արդեն երեկոն վրա էր հասել, դուրս գնաց Բեթանիա՝ տասներկուսի հետ: Մարկոս 11:11:

Երբ կնքումը կատարվում է հարյուր քառասունչորս հազարների վրա, հենց Կիրակնօրյա օրենքից առաջ, Աստվածության Ամուսնու և մարդկության հարսի միավորումը ավարտվում է, և այդ երկուսը հավիտենապես մեկ են, որովհետև քավությունն ավարտված է:

Այնուամենայնիվ, ո՛չ տղամարդն է առանց կնոջ Տիրոջ մեջ, և ո՛չ էլ կինը՝ առանց տղամարդու: Ա Կորնթացիներ 11:11:

Սառայի հրաշալի ծնունդը, մի ծնունդ, որ վաղուց պետք է տեղի ունենար 1863 թվականի ապստամբությունից ի վեր, իրականացվում է, երբ Հայտնություն տասներկուսի կինը երկվորյակներ է ծնում: Առաջին երեխան գալիս է Կեսգիշերյան աղաղակի ժամանակ, իսկ երկրորդ երեխան՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Երկրորդը դուրս եկած երեխան ուներ կարմիր թել, որը ներկայացնում է Ռախաբի նշանը Երիթովում:

Հավատքով նաև Սառան ինքը կարողություն ստացավ սերմ ընդունելու և ծնելու, թեև անցել էր իր տարիքը, որովհետև հավատարիմ համարեց Նրան, ով խոստացել էր: Եբրայեցիներ 11:11.

Կիրակնօրյա օրենքը Լառդիկիայի համար

Երեմիան մատնանշում է Լառդիկյան Յոթներորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցու դատաստանը:

Ուստի այսպես է ասում Տերը. Ահա, ես նրանց վրա պիտի բերեմ չարիք, որից նրանք չեն կարողանա ազատվել. և թեև նրանք պիտի աղաղակեն առ Ինձ, Ես նրանց չեմ լսելու: Երեմիա 11:11:

Եզեկիելը համամիտ է Երեմիայի դատաստանի հետ Ադվենտիզմի նկատմամբ:

Այս քաղաքը ձեզ համար կաթսա չի լինելու, և դուք նրա մեջ տեղում միս չեք լինելու, այլ Ես ձեզ պիտի դատեմ Բսրայելի սահմանի վրա: Եզեկիել 11:11:

Հին Բսրայելի՝ որպես Աստծո ուխտի ժողովրդի, անցնելը ներառում է նաև այն, որ Աստված նախանձի է գրգռում նախկին ուխտի ժողովրդին այն բանի նկատմամբ, ինչ նրանք դեն էին նետել: Սա կրկնվում է ադվենտիզմի վրա՝ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Ապա ասում եմ՝ միթե սայթաքեցին, որպեսզի ընկնե՞ն. Քա՛վ լիցի. այլ նրանց սայթաքմամբ փրկությունը հասավ հեթանոսներին, որպեսզի նրանց նախանձ շարժի: Հռոմեացիս 11:11.

Ադվենտիզմը, որ հիմնված է Ուիլյամ Միլլերի աշխատանքի վրա, որը նրանք մերժում են, այնուամենայնիվ այն շարժումն է, որ կառուցեց տաճարը. սակայն, ինչպես նաև Սողոմոնը, որ նույնպես կառուցեց տաճարը, նրանք ուխտը խախտեցին, և նրանց թագավորությունը նրանցից պիտի վերցվի ու տրվի մի ժողովրդի, որը պիտի տնօրինի Աստծո այգին այնպես, ինչպես Նա է պատվիրում:

Ուստի Տերը Սողոմոնին ասաց. «Քանի որ այս բանը քեզանից եղավ, և դու չպահեցիր Իմ ուխտը և Իմ կանոնները, որ քեզ պատվիրել էի, անշուշտ քեզնից կպոկեմ թագավորությունը և այն կտամ քո ծառային»: Գ Թագավորաց 11:11:

Ֆիլադելֆիայի համար կիրակնօրյա օրենքը

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, մարգարեների համաձայն, հաղթական եկեղեցին հաստատվում է իր սեփական երկրում, և այդ երկիրը մի երկիր է, որն առատ է վերջին անձրևի լուրով: Երիքովն վերակառուցվեց 1863 թվականին, և կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Երիքովն ընկնում է:

Բայց այն երկիրը, ուր դուք գնում եք՝ այն ժառանգելու համար, լեռների ու հովիտների երկիր է և խմում է երկնքի անձրևի ջրից: Երկրորդ Օրինաց 11:11:

Քաղաքը թագավորություն է, և հաղթական եկեղեցին ներկայացնում է Քրիստոսի փառքի թագավորությունը: Հաղթական եկեղեցու այդ թագավորությունը սկսվում է կիրակնօրյա օրենքից, երբ Նրա եկեղեցին բարձրացվում և բոլոր լեռներից ու բլուրներից վեր է բարձրացվում:

Ուղղամիտների օրհնությամբ քաղաքը բարձրացվում է, իսկ ամբարիշտների բերանով կործանվում է: Առակաց 11:11:

Իններորդ ժամին էր, որ հրեշտակը եկավ Կոռնելիոսի մոտ՝ նրան պատվիրելով ուղարկել Պետրոսի հետևից, այդպիսով նշելով, թե երբ է Ավետարանը գնում հեթանոսների մոտ՝ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Երբ Աստված Պետրոսին պատվիրեց գնալ, դա տեղի ունեցավ անմաքուր կենդանիներ ուտելու տեսիլքի համատեքստում: Սա կատարվում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Իններորդ ժամը համընկնում է իններորդ ժամի հետ, երբ Քրիստոս մեռավ: Իններորդ ժամը ներկայացնում է մի ժամանակաշրջանի ավարտը, որը սկսվում է երրորդ ժամին, երբ Հիսուսը խաչվեց՝ վեց ժամ անց մեռնելով: Նույն ժամանակաշրջանն է նաև Պետրոսի դեպքում, որը երրորդ ժամին վերնատանն է, ապա իններորդ ժամին՝ տաճարում: Մի իններորդ ժամը ավարտվում է Քրիստոսի մահով, հաջորդ իններորդ ժամին Պետրոսը տաճարում է՝ հռչակելով Հովելի պատգամը: Քրիստոսի մահը վերջ դրեց Իսրայելի հետ ուխտային հարաբերությանը և դուռը բացեց հեթանոսների համար, որոնց ներկայացնում է Կոռնելիոսը:

Եվ ահա, նույն պահին երեք մարդիկ արդեն եկել էին այն տունը, ուր ես էի, որոնք Կեսարիայից ուղարկված էին ինձ մոտ: Գործք 11:11:

Նրանք ձեզ համար պղծություն լինեն. նրանց միսը չուտեք, և նրանց դիակները պղծություն համարեք: Ղևտական 11:11.

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

«Ես երազ տեսա, թե Աստված, անտեսանելի ձեռքով, ինձ ուղարկեց մի հրաշալիորեն պատրաստված տուփ՝ մոտ տասը դյույմ երկարությամբ և վեց դյույմ քառակուսի, պատրաստված սևափայտից և մարգարիտներից՝ հրաշալի ներդիրներով: Տուփին մի բանալի էր կցված: Ես անմիջապես վերցրի բանալին և բացեցի տուփը, և ահա, ի զարմանս և ի ապշանք ինձ, գտա, որ այն լցված էր ամեն տեսակ և ամեն չափի զարդերով, ադամանդներով, պատվական քարերով, ինչպես նաև ամեն չափի և արժեքի ոսկե ու արծաթե մետաղադրամներով՝ գեղեցիկ կերպով դասավորված իրենց համապատասխան տեղերում՝ տուփի մեջ. և այսպես դասավորված՝ դրանք անդրադարձնում էին մի լույս և փառք, որին հավասար էր միայն արեգակը: ...»

«Ես նայեցի տուփի մեջ, բայց իմ աչքերը կուրացան այդ տեսարանից: Դրանք փայլում էին իրենց նախկին փառքից տասնապատիկ ավելի: Ես կարծեցի, թե դրանք ավազի մեջ մաքրվել էին այն ամբարիշտ անձանց ոտքերի տակ, որոնք ցրել էին դրանք և ոտնակոխ արել փոշու մեջ: Դրանք տուփի մեջ դասավորված էին գեղեցիկ կարգով, ամեն մեկը՝ իր տեղում, առանց որևէ տեսանելի նշանի այն մարդու գործադրած ջանքի, որ դրանք նետել էր այնտեղ: Ես բացականչեցի մեծ ուրախությունից, և այդ բացականչությունը արթնացրեց ինձ»: Վաղ գրություններ, 81–83:

«Դուք Տիրոջ գալուստը չափազանց հեռու եք դնում: Ես տեսա, որ վերջին անձրևը գալիս էր ինչպես [այնքան հանկարծակի, որքան] կեսգիշերային աղաղակը, և տասնապատիկ զորությամբ»: Spalding and Magan, 5.

Եվ իմաստության ու հանճարի բոլոր հարցերում, որոնց մասին թագավորը հարցրեց նրանց, նրանց գտավ տասնապատիկ ավելի լավ, քան բոլոր մոգերն ու աստղագուշակները, որոնք կային նրա ամբողջ թագավորության մեջ: Դանիել 1:18–20.